

OZVĚNY Z ORATOŘE
I/2015

OBSAH:

V Don Bosku to musí žít	3
Zpívám rád	5
Turnaje SHM ve florbalu v Kroměříži	6
Nový rok s mažoretkami	7
Prožijme si Valdocco	8
Lysá Hora pokořena!	10
Co nového v Majáku	11
Úspěchy v národní lize poomse	12
My tři králové jdeme k Vám...	13
Kroužek romských tanců v Majáku	14
Jak se žije dobrovolníkům v Bulharsku	15
Valdocco cup III. ročník	18
Evropská vigilie	20
Jde to i bez sněhu	22
Michal Rua - nástupce	23

Co by bylo středisko mládeže bez dětí. Jen prázdná budova bez života, bez veselého smíchu dětí, které se baví tím, co pro ně jejich pedagogové volného času nachystali. Ale to, aby do střediska mládeže děti chodily, není automatické, ale zaleží to především na poctivé práci a přípravě pedagogů.

V Havířově se za posledních deset let snížila populace města o téměř 8 000 obyvatel. To se samozřejmě podepisuje i na počtu dětí v našem městě. O to víc se musíme my pedagogové snažit, připravit kvalitní program pro naše klienty, aby k nám přišli, rádi se k nám vraceli, řekli o nás svým kamarádům, že u nás je sranda, něco se zde můžou naučit a stále se tu něco děje. Nejhorší pro organizaci a pedagoga, pracujícího s dětmi je, když z jejich úst slyší „tady je nuda“ a hernu nebo zájmový útvar má poloprázdný. A co vlastně děláme u nás v Don Bosku, abychom tuto větu neslyšeli vůbec?

Dalo by se říci, že první stěžejní nabídkou jsou zájmové útvary. Nabízíme širokou škálu zaměření od sportovních (fotbal, florbal, šprtec, stolní tenis...), přes taneční (mažoretky, street dance, disko dance, romské tance...), umělecké (výtvarka, keramika, dílny...), také počítačové, nebo ty, které se snaží naučit děti pomocí týmových her pracovat v kolektivu. A tak bych mohl v nabídce pokračovat.

Dalším neméně důležitým článkem je pro nás herna, jak my říkáme podle odkazu Don Boska „oratoř“. I zde musí být připraven kvalitní program a ten neleží na nikom jiném, než na pedagogovi, který má oratoř na starost. Měl by být duší toho, co se v herně děje, chystat program, reagovat na potřeby dětí, být veselý a vstřícný. U nás se mohou děti zúčastnit různých turnajů a soutěží, zazávodit si na koloběžce a sněhoběžce, vyzkoušet si svou mrštnost na překážkových drahách, vyzkoušet si autodráhu, trampolínu, skákací boty, slackline, taneční podložky, a tak bych mohl pokračovat.

No a máme tady víkendy. Vhodná doba pro různé turnaje, výlety, víkendové akce. Tady mají možnost děti navštěvující zájmové útvary k výjezdům na akce s jejich oblíbenou aktivitou, mohou se podívat do nedalekých Beskyd, na zříceniny hradů a protáhnout trochu své tělo, nebo strávit se svými kamarády oblíbenou víkendovku. Je to

akce, kdy děti přijdou v pátek odpoledne do střediska, je pro ně nachystaný program, ve středisku přespí a v sobotu většinou vyrazí na výlet do přírody nebo na nějakou exkurzi.

Poslední oblastí, kterou se snažíme vyplnit, jsou samozřejmě prázdniny. Ať už ty velké nebo během školního roku ty kratší. Tady na děti na všech pobočkách střediska každým rokem čeká pestrá nabídka tematických táborů s táborovou hrou.

A za tím vším musí stát pedagog. Dobrý a pracovitý pedagog, kterému není naše mladá generace lhostejná, který dokáže pružně reagovat na dobu, ve které žijeme, na nové trendy a aktivity, které se nabízí. Pedagog, kterému záleží na tom, aby to v DON BOSKU ŽILO.

Jirka

V tomto školním roce jsme začali s dětmi zpívat o trochu více než v loni ☺. Kromě pravidelných „písniček na zahájení“ v pobočce Maják před každodenní úvodní modlitbou zde zpíváme každý čtvrtek v rámci „majákovské scholičky“, kde děti už mají své oblíbené „hity“, které si pokaždé s chutí zazpívají. Zvláště žádané jsou např. písně Horehronie a Jablčko od Kristiny, Maja od Nightworku a další. Nově jsme také rozjeli zpívání v rámci střední oratoře na pobočce Šumbark, kde mezi nejoblíbenější píseň zatím jednoznačně patří Cesta od Tomáše Kluse, ale i některé písně z pohádek apod.

No a první pokusy se společným zpíváním už proběhly i na pobočce Město a také zde se děti dobře „chytily“ na táborové a jiné písně. Doufejme, že se tento trend podaří udržet i nadále a třeba i ještě více rozvinout ☺.

Bobr

TURNAJE SHM VE FLORBALU V KROMĚŘÍŽI

Měsíce listopad, prosinec a leden byly pro starší kluky ze Suché, kteří chodí na trénink ve florbalu, možností vyzkoušet si své dovednosti na turnajích SHM v Kroměříži. Sraz byl vždy na vlakovém nádraží v Havířově Suchá, kde už kluci netrpělivě čekali o hodně dřív, než byl

stanovený čas. Nejprve City elefantem, pak rychlíkem z Ostravy Svinov, směr Kojetín, pak motorákem do Kroměříže, a nakonec okružní jízda autobusem Kroměříží. Turnaje se letos konaly na Střední hotelové škole Kroměříž ve zdejší tělocvičně. Systém hry ve starší kategorii byl dán dvěma skupinami, ze kterých se vytvořilo pořadí, a pak se hrálo vyřazovacím způsobem až do semifinále a finále. Body z jednotlivých turnajů se sčítaly a první dva týmy postoupily do Prahy na celostátní turnaj. Z prvních dvou turnajů jsme přivezli vždy třetí místo, kluci dostali medaile a do klubu přivezli pohár. Lednový turnaj byl rozhodující. Rozhodovalo se mezi Kroměříží, Koryčany a Suchou, kdo bude postupovat jako druhý tým do Prahy, protože Hodslavice už postup měly jistý. Začátek turnaje byl velmi slibný, ze skupiny jsme postoupili první bez porážky. Hráli jsme hned semifinálový zápas s Koryčany, který jsme prohráli. Potom jsme hráli proti domácím o třetí místo, které jsme také prohráli. Tak se nám letošní postup uzavřel. Příští rok budou mít kluci větší šanci, budou zas o rok starší a zkušenější. Možná se ptáte, když už jsme byli v Kroměříži, jestli jsme něco viděli z památek města? Prosincový a lednový turnaj jsme zakončili procházkou přes toto krásné město.

Alan

NOVÝ ROK S MAŽORETKAMI

V loňském školním roce jsme se sice rozloučili s našimi úspěšnými Juniorkami, ale to neznamená, že by ve středisku mažoretky skončily úplně. Ba naopak – naše tři celky – Školička, Mini mažoretky a Kadetky – se pořádně zakously do tréninků a hned se dostavily první úspěchy. Malá děvčátka z celku Školička vyhrála 2. místo v soutěži Zlatá hůlka v Hradci nad Moravicí.

Na podzim absolvovaly všechny celky soustředění mažoretek, kde se dále zdokonalovali ve svých technických dovednostech a vylepšovaly své choreografie pódiových tanců. Podobné soustředění je čeká také o jarních prázdninách.

Hned v lednu si děvčata z Mini mažoretek na soutěži, kterou pořádaly Profi mažoretky Juventus Karviná, vybojovala další umístění: Ema Kubacká získala 3. místo, Natálka Gabčová 4. místo a Kadetka Eliška Jarmarová krásné 7. místo z 20 soutěžících, od medaile ji dělily pouze tři body. Také mají za sebou spoustu předtančení na plesech škol a různých organizací, kam jsou s oblibou zvány. Mimo jiná vystoupení a přehlídek se určitě nejvíce těší na tradiční Miss Mažoretky Show, která se bude konat v dubnu 2015. Je to pozvánka také pro vás, kdo jste blíž a můžete naše mažoretky podpořit. Hostem bude profesionální irská a country skupina a zpěvačka Iva, která bude zpívat originální irské písně.

Naším
děvčatům přeji
hodně úspěchů,
hlavně radost
z pohybu a tance
především.

Míša

„PROŽIJME SI VALDOCCO“

Toto byl výstižný název pro Celostátní setkání salesiánských animátorů, které proběhlo ve dnech 14. – 17. 11. 2014 v CSVČ sv. Jana Boska v Havířově. Na tuto akci nás pozvali čeští pokračovatelé Dona Boska v čele s provinciálem salesiánů P. Petrem Vaculíkem, SDB.

Mládež z celé České republiky přijela na prodloužený víkend nejen se pobavit a oslavit 200. narozeniny sv. Jana Boska, ale také se něco dozvědět o Donu Boskovi, salesiánské práci, sdílet svou víru, nadšení pro práci s dětmi a mládeží.

Setkání začínalo v pátek příjezdem, ubytováním v místní základní škole a vydatnou večeří. V tělocvičně šumbarského střediska nás čekalo přivítání organizátory a salesiány a úvodní scénka ze života Jana Boska. Večer jsme zakončili duchovním slovem a modlitbou. Komu se ještě nechtělo spát, mohl si jít popovídat při čaji nebo džusu a skvělých koláčích, které upekly obětavé ženy místní farnosti, s přáteli do čajovny klubu Valdocco.

V následujících dnech jsme se rozdělili do skupinek, jejichž program byl založen na scénkách a aktivitách, které souvisely s životem Dona Boska. Hráli jsme spoustu akčních her

v tělocvičně i venku na hřišti. Účastnili jsme se workshopů, ve kterých jsme mohli něco vyrábět, vzdělávat se, probírat zajímavá témata (např. Boží vůle v mém životě, 200 důvodů, proč je oratoř COOL!, Na cestě za láskou, Nejsme na to sami, pracujeme v týmu a mnoho dalších) nebo třeba i tančit.

Každý den byl také na pořadu duchovní program – byly to společné modlitby, sobotní večerní vigilie, denně mše svatá, která probíhala v kostele sv. Jana Boska. V neděli bylo pro místní farníky určitě velkým povzbuzením vidět plný kostel mladých nadšených animátorů, kteří si své hřivny určitě neschovali do země, ale svou prací pro děti a mládež je hojně rozmnožují.

Vrcholem setkání byl nedělní večer s oslavou dvoustých narozenin sv. Jana Boska, při kterém samozřejmě nemohl chybět pořádný narozeninový dort.

Celé setkání končilo v pondělí společnou mší sv. a obědem, po kterém se animátoři rozjeli do svých domovů. Zde ve svém konkrétním „Valdoccu“ s dětmi v salesiánských střediscích mohou zúročit načerpané informace a nové nadšení pro svou práci.

Kačka H.

LYSÁ HORA POKOŘENA!

Předpovědi nebyly příznivé, slibovaly déšť, ve vyšších polohách snůh. Přesto 19 odvážných přijalo výzvu a vydalo se v sobotu 17. ledna na Expedici LH15 s jediným cílem - zdolat beskydskou královnu.

Cesta vzhůru byla svízelná, většina cesty byla zledovatělá, někteří se od začátku potýkali s komplikacemi. Ale po malých krůčcích to šlo. Po třinácté hodině již mohli první z nás radostně zvolat: Lysá hora pokořena! Přes všechny překážky, nebezpečné úseky, zdravotní komplikace, se nakonec všem podařilo zdolat vrchol.

Nahoře nás kromě dobrého pocitu čekal také krásný výhled do okolí a zasloužené občerstvení. Cesta zpět byla však ještě nebezpečnější! Kdo nespádl na cestě vzhůru, zaručeně poznal sílu gravitace při zpáteční cestě. Naštěstí jsme se mohli opřít jeden o druhého a dokonce jsme měli podporu armády - celou cestu s námi totiž šla skupinka vojáků, která se starala nejen o pořádnou legraci, ale

také pomáhala menším překonávat nejtěžší úseky. Myslím, že letošní expedice na Lysou horu byla pro všechny výzvou. Ti, kteří se rozhodli ji přijmout, nelitovali.

Ondra

CO NOVÉHO NA MAJÁKU?

Zdravím Vás ze srdce z Majáku. Co je u nás nového?

Náš starý, dobrý Maják stále vysílá své paprsky do prostoru a snaží se zabránit dětským lodím v nárazu na nebezpečné skály.

Je pochopitelné, že paprsky musí být jasné a „čitelné“, aby byly dobře viditelné. Tyto paprsky by mohly být nazvány pravidly naší činnosti na Majáku. Někdy to není příjemné pro dětské lodičky měnit kurz podle silných paprsků. Také posádku Majáku stojí hodně sil je neustále vysílat.

Pán všech moří pevně věří a ví, že vše je na dobré cestě, a že silné a jasné paprsky, vysílané Majákem, pomohou zabránit dětským lodičkám ve srážce s nebezpečnými skalami.

Za tým Majáku zapsal L.P. 2015

Pavel Honěk

ÚSPĚCHY V NÁRODNÍ LIZE POOMSE TAEKWONDO WTF DON BOSKO HAVÍŘOV

Hodiny trávené v tělocvičně, neustálá příprava a fyzická aktivita, opakování technik a chuť podávat výkony, nechybělo ani utužování týmu formou teambuildingů, toto byla naše sezóna 2014.

Oddíl Taekwondo WTF Don Bosko Havířov vyhrál druhé místo v národní lize poomse. Opět jsme dokázali, že láskou k pohybu a s dobrým kolektivem se dají hory přenášet. Letos v roce 2015 startujeme závodní sezónu již 21. 3. 2015 v Havířově. Věříme, že i tomto roce se nám bude dařit. Naši cvičenci jsou to nejcennější, co v oddíle máme. Všem cvičencům bychom chtěli poděkovat za jejich reprezentaci oddílu i střediska.

Prosíme, držte nám palce i letos.

Rádi bychom vybojovali pohár roku 2015 pro Dona Boska ☺.

Doxxy

MY TŘI KRÁLOVÉ JDEME K VÁM...

Tříkrálová sbírka má v našem středisku již několikaletou tradici. Také letos jsme se zapojili do této celorepublikové akce, která v našem regionu podporuje aktivity Charity Český Těšín. Ti, kteří se rozhodli přispět peněžitým darem, podpořili například charitní centra pro seniory, dům pro matky v tísní, ošetrovatelskou službu a jiné činnosti Charity. Tříkrálové skupinky z našeho střediska vybíraly od pátku 2. ledna až do svátku Tří králů 6. ledna. Zájem dětí zapojit se do sbírky byl poměrně velký, někteří se zapojili i vícekrát. Nejmladším králem byla malá Verunka, které budou v létě 3 roky. Děkujeme všem vedoucím

i koledníkům za obětavé zapojení se do sbírky! Jejich snažení bylo korunováno částkou 22 300 Kč.

Ondra

KROUŽEK ROMSKÝCH TANCŮ V MAJÁKU

Na úvod začnu takto. Jsem Romka. Vyrůstala jsem v rodině se třemi sourozenci. Vždy jsme byli našimi rodiči vedeni k pokoře a spořádanosti. Ctít jeden druhého je pro nás základem. Vážíme si nejen sebe, ale také svého původu a svých romských tradic. Mezi dlouholetou tradici patří i romský tanec.

Chtěla jsem dělat něco nového a užitečného, a proto mě napadlo věnovat se něčemu, co umím, co mě baví, a co by se mohlo líbit i dětem. Dostala jsem nabídku zavést kroužek romských tanců ve středisku v klubu Maják v Havířově-Šumbarku.

Tradiční romský tanec si děti oblíbily. Dnes funguje tento kroužek už půl roku. Navštěvuje ho 16 dětí, 14 dívek a 2 chlapci. Jsou rozděleny na mladší a starší skupinu. Mladší skupinu tvoří dívky od 6 do 8 let a starší děti jsou ve věku od 9 do 16 let. Věnujeme se tradičním romským tancům, ale i moderním. Do budoucna plánujeme i nějaká vystoupení. Už jsme se předvedli rodičům a přátelům na vánoční besídce.

Vedení tohoto kroužku mě moc baví. Děti mám velice ráda a myslím, že i naši tanečníci a tanečnice jsou nadšení.

A kdy je vlastně člověk opravdu spokojen? Když může dělat to, co má nejraději. A já spokojená opravdu jsem. Kateřina Pechová

JAK SE ŽIJE DOBROVOLNÍKŮM V BULHARSKU

Měsíc s měsícem se sešel a už je tomu dva měsíce, co jsem odjel jako dobrovolník na misie do bulharského Kazanlaku. Případá mi však, jako by to bylo včera, srdce ještě neustále bije po česku =).

Salesiáni v Bulharsku pracují ve třech městech – Kazanlak, Stará Zagora a Jambol. Mým dočasným bydlištěm se stal Kazanlak – město růží v údolí růží, zbrojovky Arsenal a město s nádherným výhledem na pohorí Stará Planina. O farnost, oratoř a internát v Kazanlaku se starají 2 salesiáni – o. Petr Němec, o. Petr Kalas. Pomáhají jim na přechodnou dobu 1-2 dobrovolníci. Se mnou tu do konce ledna ještě pobývá dobrovolník Vojta z minulého roku. Komunitu doplňují ještě rybičky v klubu na faře a 3 želvy.

Celý salesiánský areál se nachází blízko centra. Na fotografii zleva lze vidět domeček internátu a dobrovolníků (částečně schován za stromem), řeckokatolický kostel sv. Josefa, „fara“ salesiánů a hlavně hřiště se zakrytou střídačkou, brankami na fotbal a případně sítí na volejbal a tenis nebo nohejbal.

U salesiánů v Kazanlaku je zřízen internát pro 4 středoškoláky a oratoř pro kluky z místní machaly (romská čtvrť). Faru, řeckokatolický kostel a přilehlé prostory také využívají salesiáni na akce pro farnost, duchovní cvičení, před- a po- táborová setkání či bulharské animátory. Na internátu bydlí 4 kluci – Isus (letos maturuje), Mitko (taky maturuje), Božidar (16 let, 2. roč.) a Vasko (15 let, 1. roč.) a dochází tu také další Mitko z Kazanlaku (16 let, 2. roč.), který se účastní programu pro internátníky, ale bydlí u svojí babičky.

Do salesiánských oratořů neboli klubu dochází 3x týdně ještě 1-15 kluků z machaly. Nepravidelně na celý víkend obsadí faru také různé akce. Naposledy to byla oslava výročí 20 let salesiánů v Bulharsku, kdy tu navíc přespávalo na

40 Čechů, slovenská rodina a hlavní rádce pro misie o. Guilermo Basagnes (na fotografii u ambónu). Místa tu je tedy požehnaně. Poslední činností, které se salesiáni věnují, je pomoc všude dookola – ve Staré Zagoře - druhé polovině komunity, v Jambolu a Pravdinu, kde momentálně zaskakují za kněze, a v neposlední řadě lidem v Kazanlaku – materiálně, dobrým slovem i svou obětavostí. Jistě se ptáte: „A jaké místo v tom všem čeká na dobrovolníka?“ Na prvním místě je, abych pomáhal klukům na internátu. Učíme se spolu – já bulharštinu, oni svoje předměty, sportujeme, pracujeme v dílně, uklízíme. Máme to nastavené, že dobrovolník zaujímá místo „staršího bratra“. Pomůže, kde je zapotřebí, ale zároveň už také pouze dohlíží na jejich práci a případně radí. Nebo taky doučuje =).

Můj dobrovolnický den začíná v 6:30 rozjímáním (dobrovolné), poté následují v 7:00 ranní chvály (povinné) společně s klukama z intru. Po modlitbách snídáme, a kluci odjedou do blízkého města Magliž do školy. Dopolední program věnuju úkolům, bulharštině, dobrovolnické

poradě s Vojtou a o. Petrem Kalasem, pomoci v kuchyni a teď v zimním období mám také na starosti teplo v domě. Dalším pevným bodem programu je oběd o půl jedné, před kterým se scházíme v kapli na půlhodinu duchovní četby. Kluci přicházejí mezi 14-15 h ze školy, naobědvají se a začíná společný program – úklid, oratoř s klukama z machaly nebo práce v dílně. Od půl šesté do půl sedmé je čas na vypracování domácích úkolů ze školy a učení, po kterém následují večerní chvály se slůvkem a následuje všemi očekávaná večeře ☺. Po večeři od 20 do 21h sportujeme (v pondělí), otcové mají pro nás nachystanou katechezi (v úterý), hrajeme na hudební nástroje (ve středu) nebo pracujeme v dílně (ve čtvrtek). Po 21h končí den, začíná osobní/spací volno.

Moc příležitosti k nudění tady rozhodně nemám. Naštěstí se nás salesiáni nesnaží vyždímat, ale dopřávají nám i dost odpočinku, který můžeme trávit s nimi nebo sami. Se salesiány jsem byl už na dvou poutích – na začátku října do Veliko Trnova k Panně Marii Růžencové (sobota 4. 10.) a do Belene (sobota 15. 11.), kde jsem čerpal nejen ze změny lokality, ale také přímo od Boha. Jako dobrovolníci jsme se vydali na výlet přímo do geografického středu Bulharska – místo leží 10 km od města Gabrovo, v lokalitě nazvané Uzana. A za babího léta na podzim se nám podařilo s o. Petrem Kalasem dvakrát vyrazit na skály kousek nad město Magliž.

Z Bulharska zdraví a na všechny vzpomíná Dominik Honěk

VALDOCCO CUP III.ROČNÍK

V sobotu 31.1.2015 sa konal v telocvični strediska na Šumbarku, v poradí už III. ročník florbalového turnaja neregistrovaných hráčov a to pod záštitou klubu pre mládež - Valdocco. Samotný turnaj sa teší z roka na rok čoraz väčšej obľube. Tento rok sa turnaja zúčastnilo sedem družstiev, ktoré si navzájom zmerali sily systémom „každý s každým“. Na dodržiavanie pravidiel pri poriadnej porcii 22 zápasov, dohliadal rozhodca s licenciou českého florbalového svazu, ktorý svoju úlohu splnil bravúrne. Špeciálny hosť turnaja bol Antonín Pechanec – najproduktívnejší hokejista AZ Havířov v práve prebiehajúcej sezóne, ktorý na záver turnaja odovzdal diplomy a medaily pre najlepšie družstvá. Najviac sa darilo teamu HZ Havířov, ktorý celý turnaj absolvoval bez jedinej porážky. Na druhom mieste skončilo družstvo z Radvaníc a bronzovú priečku obsadil team „Profí amatéři“.

Tretí ročník je za nami a my – pracovný team klubu Valdocco sa už teraz tešíme na IV. ročník tohto príjemného zápolenia amatérskych florbalových nadšencov.

Vít'az III.ročníka Valdocco cup – HZ Havířov

Antonín Pechanec – najproduktivnější hokejista AZ Havířov – vľavo
Roman

EVROPSKÁ VIGILIE

Za přispění operačního programu přeshraniční spolupráce ČR – PL 2007 – 2013 - Fond mikroprojektů Euroregionu Těšínské Slezsko – Śląsk Cieszyński byl v roce 2014 zrealizován projekt „NA DRUHÉ STRANĚ ZRCADLA – ZVYKY, TRADICE A KULTURNÍ ROZDÍLY NA OBOU STRANÁCH OLŠE PO DRUGIEJ STRONIE LUSTRA - ZWYCZAJE, TRADYCJE I RÓŻNICE KULTUROWE PO OBU STRONACH OLZY". Za polskou stranu byla naším partnerem Základní škola v Pruchne. Jednalo se celkem o sedm akcí, kdy se sešlo čtyřicet dětí a pět pedagogů z České republiky a čtyřicet dětí a pět pedagogů z Polska, tedy celkem devadesát účastníků na jednu akci.

V prosinci zorganizovala paní starostka města Strumień Anna Grygierek setkání všech projektových partnerů, se kterými v roce 2014 město Strumień spolupracovalo. Je to již tradiční setkání, na které byli pozváni i projektoví pracovníci našeho CSVČ, paní Michaela Godziková a Mgr. Anna Palowská. Jako každým rokem, se setkání konalo před Štědrým dnem, v pondělí 22. prosince pod názvem „Wigilia europejska“. Slavnostní zahájení bylo v 10⁰⁰ v Městském centru kultury pro volný čas. Paní starostka osobně všechny přítomné

přivítala a představila. Pozvání přijali zástupci školských zařízení, partnerských měst a obcí z České republiky a Slovenska. Za polskou stranu se zúčastnili radní města, senátor, biskup, kněží a zástupci médií. Nastala ta pravá příležitost shrnout úspěchy přeshraniční spolupráce města s ostatními subjekty a všichni si poslechlí, co se za uplynulý rok podařilo.

Sváteční atmosféru Vánoc zpříjemnil mezi jednotlivými částmi programu Regionální soubor Strumień, který zpíval koledy ve všech třech jazycích. Nechyběly ani místní zvyky, a to lámání oplatků a rozdělení se se všemi účastníky a blahopřání k Novému roku.

Posledním bodem evropské vigilie byla návštěva živého Strumieńského Betlému, který se nacházel v blízkosti kostela. Betlém každoročně přijedou shlédnout lidé z celého Polska.

Anna Palowská

I když letos nebyla žádná extra zima, tak jsme si v klubu Přístav zimu udělali sami. Během zimních měsíců jsme s dětmi vyráběli stromy popadané sněhem, malovali jsme sněhuláky, vyráběl se papírový betlém, nechybělo ani malování perníčků. Adventem nás doprovázel ručně vyrobený věnec se čtyřmi svíčkami. Na slůvku se zapálila vždy jedna svíce a vysvětlil se význam daného týdne dle křesťanských tradic. Děti si užívaly pohody a klidu. Zimní atmosféra a vánoční pohoda se linula naším klubem. Samozřejmě se nezapomnělo na výrobu dárečků, kdy děti mohly vyrábět pro své nejbližší krásné věci jako šperky, krabičky, náramky a další drobnosti. Letos to bylo opravdu krásné období. Těšíme se s dětmi na letošní adventní dobu, protože není hezčí chvíle, než trávit čas tam, kde nás mají ostatní rádi. Přejeme všem pěkný nový rok 2015.

Doxyy

Je to ten, který když šel jako chlapec ze školy, potkal Dona Boska obklopeného chlapci. Don Bosko jim zrovna rozdával medailonky. Když chtěl medailonek on, tak už zrovna došly. Don Bosko však natáhl ruku k Michaelovi a učinil zvláštní gesto, jako kdyby krájel vzduch napůl se slovy: „Odteď se budeme o všechno dělit spolu napůl.“ Spával 4 hodiny denně a více než 40 let byl po boku Don Boska a po jeho smrti se stal jeho nástupcem. Hovořili o něm, že don Bosko se vtělil do dona Ruy.

Ve 23 letech, 28. 7. 1860, Michael Rua přijal kněžské svěcení a po primici našel na stole prorocký dopis Dona Boska se slovy: "Uvidíš lépe než já překračovat salesiánské dílo hranice Itálie a zakotvit v mnohých částech světa. Budeš mít mnoho práce a mnoho utrpení. Dobře však víš, že jedině přes Rudé moře a poušť se přichází do zaslíbené země. Trp s odvahou. Útěchy a pomoc Páně ti na zemi scházejí nebudou." Tak se také stalo.

Po osmi letech, v době dokončujících prací na kostele Panny Marie Pomocnice, kdy Don Rua spával sotva 4 hodiny denně, se zhroutil v bráně oratoře s náhlým zánětem pobříšnice. I když to pak s ním vypadalo hodně zle, Don Bosko ho ujistil, že i kdyby ho vyhodili z okna, že by nezemřel, protože Bůh plán jeho života nebude měnit.

Jaký má Bůh plán s mým životem? Mám pokračovat v díle, které začali jiní? A jaký je můj úkol?

Bože, Tys povolal blahoslaveného Dona Michaela Ruu k velkému dílu stát se nejen širitelem kongregace, ale především otcovským vychovatelem mládeže; dej i nám takovou lásku k lidem, abychom Ti sloužili tím, že přivádíme své bratry k Tobě. Prosíme o to skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

Jindřich Honěk, ASC
ředitel

OZVĚNY Z ORATOŘE

HAŠKOVA 1, HAVÍŘOV-MĚSTO, 736 01 TEL. 596 810 145 VYŠLO: 5. 2. 2015